

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at inddrage glatløbende haglgeværer under våbenlovens kontrolordning.

Efter den gældende våbenlovgivning kan skydevåben i almindelighed kun besiddes og anvendes af personer, der har våbentilladelse. Våbentilladelse kan udstedes til at erhverve, besidde, bære og anvende skydevåben, og tilladelsen kan begrænses til en eller flere af de nævnte funktioner. Ved behandling af sager om våbentilladelse undersøges, om ansøgeren har en rimelig interesse i at opnå tilladelsen, og om der foreligger sådanne oplysninger om vedkommende, at det må skønnes uforvarsligt at give tilladelsen.

Glatløbende haglgeværer er undtaget fra våbenlovens kontrolordning. Det må antages, at glatløbende haglgeværer i overvejende omfang anvendes af jægere og medlemmer af skytteforeninger, men efter den gældende ordning kan disse våben erhverves, besiddes, bæres og anvendes af enhver, der er fyldt 18 år.

Forslaget indebærer, at glatløbende haglgeværer for fremtiden inddrages under våbenlovens kontrolordning, men at der etableres en særordning for indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der driver flugtskydning. Denne ordning nødvendiggør ændringer både i våbenloven og jagtloven. Efter aftale med landbrugsministeren medtages også ændringerne i jagtloven.

2. Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af en beretning, afgivet af justitsministeriets arbejdsgruppe vedrørende våbenlovgivningen (betænkning nr. 966/1982).

2.1. Arbejdsgruppen anfører i beretningen, at et glatløbet haglgevær må anses for at være et farligt våben på linie med de våben, der er omfattet af våbenlovens kontrolordning, og at der er behov for samme kontrol. Arbejdsgruppen finder, at dette forhold sammenholdt med oplysningerne om antallet af alvorlige forbrydelser, hvor haglgeværer er blevet anvendt, taler for at begrænse den hidtidige frie adgang til haglgeværer.

Det fremgår af beretningen, at der ikke foreligger sikre oplysninger om antallet af haglgeværer i Danmark. Arbejdsgruppen har skønnet, at der findes mindst 500.000–600.000, hvoraf en del er ældre våben, der ikke anvendes. Det oplyses samtidig, at antallet af jagttegnsberettigede er ca. 240.000, hvoraf ca. 170.000 har løst jagttegn i de senere år.

Der findes kun i meget begrænset omfang statistisk materiale, der belyser kriminalitet og skader forårsaget af glatløbende haglgeværer. Arbejdsgruppens undersøgelse (beretningens side 21 og 67) og den side 21 refererede undersøgelse foretaget i 1982 af Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitet taler imidlertid for, at glatløbende haglgeværer optræder i et sådant omfang – og ofte i sager af meget alvorlig karakter – at der er behov for, at haglgeværer undergives samme regulering som andre våben.

2.2. Arbejdsgruppen har på denne baggrund foreslået en kontrolordning for glatløbende haglgeværer. Ordningen er tilrettelagt således, at den tager hensyn til, at langt den overvejende del af de glatløbende haglgeværer i dag besiddes og anvendes af jægere og sportsskytter. Arbejdsgruppen peger på, at udvalgets forslag ikke vil påføre politiet de samme ulemper og omkostninger, som en inddragelse under den gældende kontrolordning i våbenloven ville medføre.

Efter arbejdsgruppens forslag skal indehavere af jagttegn have adgang til at erhverve, besidde, bære og anvende haglgeværer. Udstedelse af jagttegn vil efter forslaget kræve politiets samtykke. Politiets afgørelse vil blive truffet efter en vurdering af ansøgerens hidtidige vandel, og kriterierne for at meddele samtykke bør ligge på linie med den praksis, der i dag gælder ved meddelelse af våbentilladelse.

Grundlaget for politiets afgørelse vil være de oplysninger, politiet indhenter fra det centrale kriminalregister. Den nærmere administrative ordning, herunder spørgsmålet om en samkøring af jagttegnsregisteret og kriminalregisteret, der begge